

get, så må vi bare rette ind og acceptere det som lovgivning.

Man skal jo ikke være blind for, at i denne her sammenhæng skal man ikke misforstå det, at Forbrugerrådet er med i den her aftale. Man kan jo sige, at de også i vid udstrækning har fået vredet armene om på ryggen af bankerne, som med den ene mund taler om moderne ledelse og etiske principper og med den anden mund simpelt hen er benhårde, når det kommer til at sikre dem den bedst mulige økonomi.

Det synes jeg ikke er rimeligt at vi bare skal acceptere i Folketinget og så både kaste os ud i at behandle en lovgivning uden reelle muligheder for at stille tilstrækkelig mange kritiske spørgsmål og gøre det inden for en tidsfrist på 12 dage. Jeg synes, det stempler os selv som usejriøse, hvis vi accepterer de vilkår.

Formanden:

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

At aviserne kalder det her forlig en sejr for forbrugerne, synes jeg, er et skoleeksempel på, hvad gode spindoktorer er i stand til, for hvordan i alverden kan det være en sejr for forbrugerne, at der indføres gebyr på dankort? Indtil nu har det jo været fuldstændig gratis, så det er da et rent fupnummer at kalde det en sejr for forbrugerne.

Det her forlig er udelukkende en sejr for bankerne, som nu kommer til at tjene flere penge på gebyrer, end de gør i forvejen.

Det lovforslag, som Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne bærer igennem, er til skade for alle de mennesker, som bruger dankortet, særlig for dem, som er nødt til at gennemføre mange små transaktioner, og så er det til skade for de små erhvervsdrivende, som jo langtfra er friholdt med det bundfradrag, man har lavet på 2.500 kr.

Kl. 15.10

Det er jo altså gammel liberalistisk børnelærdom, at jo større transaktionsomkostninger der er, jo mere usmidigt er systemet, og derfor kan det undre, at Danmarks Liberale Parti fremsætter det her forslag som en del af regeringen. Men bankerne har altså haft magt til at tvinge regeringen, Forbrugerrådet, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne i knæ.

Aftalen er dels til fordel for bankerne, dels giver den altså også de store varehuse og super-

markeder mulighed for at indgå nogle aftaler med mere fordelagtige ordninger end småforretningerne.

Med den her lov, hvor man giver bankerne yderligere mulighed for at opkræve gebyrer, vil det formodentlig være sådan, at de indtjening, bankerne har alt i alt på gebyrer og lignende, blot vil stige. Der er meget begrænset konkurrence mellem de danske banker, og derfor er der ikke nogen grund til at tro, som det er blevet sagt tidligere, at andre ydelser i banken vil falde, fordi bankerne kommer til at tjene penge på dankortet.

Derfor kan man med ret og rimelighed kalde det her forslag et direkte tilskud til bankerne, og det tilskud betales selvfølgelig i sidste ende af forbrugerne.

Forslaget er så også udformet på en sådan måde, at det er vanskeligt for den enkelte kunde at gennemskue, hvor meget banken i realiteten kræver for at benytte dankortet, og det sker, som fru Anne Grete Holmsgaard også sagde heroppefra, i en situation, hvor bankerne i forvejen har etableret et netværk af gebyrer, som gør det komplet umuligt for den enkelte forbruger at overskue de økonomiske konsekvenser af at vælge den ene bank frem for den anden.

Hertil kommer selvfølgelig, at forslaget vil ramme de butikker og kunder, som bruger mange små transaktioner. Det vil som påpeget af Håndværksrådet ramme en række mindre virksomheder og vil også ramme økonomisk dårligt stillede hårdere end folk, der har penge nok til, at de kan nøjes med få, store transaktioner. Gebyret er så godt nok i første omgang forholdsvis beskedent, men vi har ikke nogen som helst sikkerhed for, hvordan udviklingen vil gå efter år 2010.

Enhedslisten har foreslået, at vi skulle gå en helt anden vej. Vi har foreslået, at Nationalbanken udbyder et betalingskort som dankortet, så brugere, butikker og små pengeinstitutter kan sikres en billig og effektiv betalingsformidling uden gebyrer m.v. Ved at Nationalbanken overtager dankortet eller opretter et dankort, kan dette betalingsmiddel også sikres i fremtiden, og det mener vi er af afgørende betydning for kunderne og kunne være med til at sikre en bredspektret og nuanceret butiksstruktur, som sikrer små både lokale og landsdækkende pengeinstitutters overlevelse.

Der er tale om et område af vital samfundsinteresse, som i dag styres af private virksomheder og trues med misbrug fra de her virksomheder